

*“... UN CEGO QUE ACOMPANYA UN ALTRE CEGO,
TOTS DOS CAUEN A LA FOSSA ...”*

Cosa vol significar aquesta manera de diure és ben evident ja en la mateixa materialitat de les paraules.

Com pot ésser, d'altra part, i qui pot pensar que un cego acompanyi un altre cego?

On poden anar?

De segur hi pot capitar una desgràcia i, com a mínim, tots dos poden anar encontre a situacions negatives i perilloses.

Avui hi són los cutxos que són bons acompanyadors per qui no veu, de cert millor de tants altres acompanyadors.

De fet si considerem les situacions exclusivament físiques és difícil i trobaríem absolutament estranyi veure dos cegos que s'acompanyen u amb l'altre. És clar doncs i ben evident que aquesta manera de diure, pren ocasió i exemple de aqueixa situació de handicap físic, però

té valor sobretot pel sou significat metafòric.

I no és difícil experimentar, en moltes situacions la nostra vida, com qui té de fer de guia al altres se demostri cego, o, de totes maneres, segurament no en grau de ajudar els altres a caminar.

Situacions que, de freqüent, són més que evidents en àmbit polític, o en encàrrecs de pública utilitat.

A part això és una manera de diure que té de portar tots a reflectir i a ésser prudents a l'hora de nos ofrir com guies i, d'altra part, a considerar amb una mica de prudència aquells que só massa i sempre prompts a nos fer de mestres i nos diure lo que tenim de fer.

Vito Loy